

24 de març a les 19h
als Cinemes Girona

Celebrant
15 anys del
D'A

JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA

CINEMES
GIRONA

24 de març a les 19h
als Cinemes Girona

JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA

CINEMES
GIRONA

ISABELLA

Matías Piñero

Títol original: Isabella

Direcció: Matías Piñero

Guió: Matías Piñero

Direcció de fotografia: Fernando Lockett

Muntatge: Sebastián Schjaer

Música: Santi Grandone, Gabriela Saidon

Repartiment: María Villar, Agustina Muñoz, Pablo Sigal

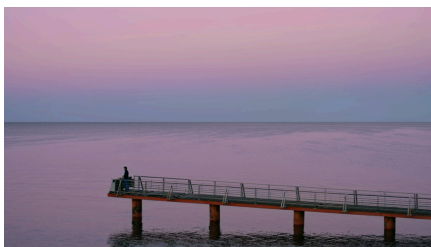
Disseny de producció: Ana Cambre

Producció: Melanie Schapiro

Any: 2020

Durada: 80 min

Isabella explora les relacions entre la quotidianitat i l'obra de Shakespeare a través d'una narració que juga amb els salts temporals. La protagonista és una actriu que desitja el paper principal de l'obra *Mesura per mesura*, i que pel camí es trobarà amb una antiga companya, ara actriu de renom, que sempre li ha fet ombra.

Joves Programadors Moving Cinema som un grup de dinou joves d'entre 17 i 23 anys que ens reunim setmanalment per visionar films i dialogar sobre ells. Venim d'àmbits diversos i compartim la passió pel cinema. A les nostres trobades coneixem cineastes i noves pel·lícules, aprenem sobre el món de la programació i tenim l'oportunitat de conèixer de primera mà els films i els seus processos de creació. Una vegada al mes programem i presentem una sessió especial als Cinemes Girona.

El grup està integrat per Hug Banqué, Clara Campos, Helena Catalán, Lúa Minghan, Gina Fontané, Martina Ize, Ashling Ocampo, Ainhoa Oliveira, Armand Perelló, Ginesta Puigarnau, Arnau Rodríguez, Cristian Santos, Martí Salvia, Lea Sanahuja, Martina Tulián, Pau Vega, Marta Vergés, Adriana Villayandre i Adriana Yter.

La proposta es desenvolupa en el marc del projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema
bluesky: @abaoaqu.org

REFLEXIONS DE MATÍAS PIÑERO

Des del començament vaig saber que volia fer una pel·lícula més calidoscòpica i per això necessitava anar acumulant capes temporals i que el pas del temps fos real. De fet, va succeir alguna cosa molt concreta i real que va ser l'embaràs de María Villar, la protagonista. Sabia que havia de deixar que passés la tardor, l'estiu... havia d'acumular temps perquè necessitava aquest calidoscopi, perquè volia que *Isabella* fos així. També va ajudar en aquest sentit que la pel·lícula la vam anar escrivint i muntant mentre la filmàvem, i així va trobar el seu equilibri. Sempre penso el que filmo en relació amb el ritme, amb les persones amb les quals treballa, i en aquest cas molt en relació amb el muntatge.

Quan deixo un buit o desfaig alguna cosa, quan salto d'una cosa a una altra, quan hi ha una espurna entre dos plans, allà hi ha un espai perquè l'espectador hi aporti quelcom del seu propi univers i amb això construeix la pel·lícula. Però no es tracta d'un joc dadaista, sinó d'apel·lar a un codi comú, en què si dic "un, dos..." tu immediatament penses: "tres". No vull que sigui críptic. M'interessa construir un diàleg amb l'espectador i necessito que hi sigui, que tingui ganes d'entrar en aquest joc. Després tries que hi hagi un fil invisible, una arquitectura interna que sostingui això, que l'espectador confii que hi ha alguna cosa, que senti que hi ha un estímul que es va renovant. Vull tractar l'espectador com un igual o fins i tot com algú encara millor, algú capaç de millorar la pel·lícula.

En una escena, un dels personatges li diu a un altre 'les meves mentides són més fortes que les teves veritats' i crec que això ressona molt avui. Em sembla que la pel·lícula fa observar el funcionament d'algunes estructures de poder, la manera en què el poder s'executa sobre altres cossos. Tot i que no ho fa de manera grandiloqüent, sinó de manera temperada: tampoc vull envair l'espectador, perquè crec que pot ser sensible per reconèixer-ho per ell mateix i teixir la seva pròpia línia.

Juan Pablo Cinelli,
Matías Piñero: "Quería hacer una película caleidoscópica"
Pàgina 12, 2 de desembre de 2021

Faig aquestes pel·lícules sobre Shakespeare perquè trobo alguna cosa fotogràfica en filmar les actrius dient aquests textos. La figura de la dona en la ficció em resulta molt interessant [...] I m'ho vaig preguntar molt, vaig pensar que potser té a veure amb la proximitat amb la meua mare, la força que van tenir a la meua família les dones; la meua àvia, la seva germana [...]. Jo no sóc actor, i aquesta és una pel·lícula sobre actrius: hi ha alguna cosa d'escollar, de sentir-me interessat pel que diuen. De fet, la llavor de la pel·lícula va ser una conversa amb Romina Paula, que em parlava d'una certa posició paradoxal de l'actor: l'actor, que sembla tan fort, al centre del pla, en realitat és el cos de menor poder, perquè si no és cridat per algú no es pot activar. Aquesta paradoxa em resultava interessant: hi ha alguna cosa trencada en aquest rol.

Pedro Garay, *Principio de incertidumbre: una conversación con Matías Piñero sobre "Isabella"*
El Día, 22 de novembre de 2020

SOBRE LA PEL·LÍCULA, S'HA DIT...

Es podrien col·locar una darrere l'altra totes les pel·lícules de Matías Piñero i formarien un sol ésser, un preciós compendi de les mateixes idees i obsessió que comparteixen esperit, potser, amb l'univers filmic de Hong Sangsoo i amb les espirals que formen les seves variacions infinites. El cinema de l'autor argentí revela la veritable relació d'allò cinematogràfic amb el món de l'escrit: els seus relats parteixen de Cortázar, de Shakespeare o de la comèdia de l'art per acabar qüestionant-se per la natura de les imatges. Quin paper ocupa el verb en aquest salt cap a un altre llenguatge? Piñero ho busca i ho escenifica a tall de pregunta. Les seves pel·lícules no deixen de preguntar-se a elles mateixes: allà on s'ofereix el treball més preciós en la composició de la imatge, apareix també algú que deambula al voltant del pla per sembrar-lo de dubtes, per recordar que l'escena és un llenç en construcció permanent, una constant fugida que atrapa el transcurs mateix de la vida, amb tots els seus interrogants i cercles sense tancar.

Jonay Armas, *Isabella (Matías Piñero)*
Caimán CdC, 14 de maig de 2021

PROPERA SESSIÓ
FILMS D'ALICE DIOP
dilluns 28 d'abril
a les 19h